

عنوان مقاله:

استفاده از شوینده های خوش بو در حال احرام

محل انتشار:

فصلنامه پژوهشنامه حج و زیارت، دوره 6، شماره 1 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 30

نویسندگان:

مهدی ساجدی - دانشجوی دکترای فقه و مبانی حقوق اسلامی دانشگاه تهران پردیس فارابی

محمدرسول آهنگران - استاد دانشکده الهیات دانشگاه تهران پردیس فارابی

خلاصه مقاله:

تحقیق حاضر به بررسی حکم تکلیفی و وضعی استفاده از شوینده های خوشبو در حال احرام پرداخته است. به اتفاق فقیهان امامیه، محرم باید از استعمال طیب (خوشبوکننده) برای خوشبو کردن لباس و بدن و نیز از استشمام بوی خوش بپرهیزد؛ در این صورت همان گونه که فقهای معاصر نیز تصریح کرده اند استفاده از شوینده های خوشبو در حال احرام برای شستن بدن جایز نیست؛ اما محرم می تواند از آنها برای شست و شوی لباس استفاده کند. همچنین فقیهان امامیه معتقدند در فرض استعمال طیب، بر محرم قربانی واجب می گردد. نتایج حاصل از این پژوهش که به صورت کتابخانه ای و نرم افزاری و با تحلیل ادله صورت گرفته حاکی از این است که موافقت با نظر فقیهان معاصر مشکل است و آنچه از روایات استفاده می شود این است که محرم باید از خوشبو کردن خود با هر چیزی که اساسا برای خوشبو کردن به کار می رود (مانند عطر، ادکلن و گیاهان خوشبو) پرهیز کند. اما بوییدن گل، میوه و سبزی های معطر جایز است. همچنین استفاده از چیزهایی که غرض اصلی از آنها خوشبو کردن نیست جایز است. در این صورت باید معتقد شد استفاده از مواد شوینده بهداشتی خوشبو که حاوی اسانس میوه ها و گل هاست، جهت شست و شوی بدن جایز و در صورت داشتن بوی تند مکروه است؛ زیرا غرض اصلی از استفاده از این مواد، شست و شو و نه خوشبو کردن بدن است. علاوه بر اینکه اسانس (عطرمايه) موجود در این مواد، از پوست میوه ها و گلبرگ گل ها گرفته شده که مطابق با روایات، بوییدن آنها جایز است.

کلمات کلیدی:

مواد شوینده معطر، بوی خوش، احرام، گل، طیب

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1983170>

